

MATEMATICKÁ OLYMPIÁDA 2024/2025

Riešenia úloh 1. dňa celoštátneho kola kategórie A

1 Pre reálne čísla a, b, c, d platí

$$a + b + c + d = 0$$

a

$$\frac{1}{a} + \frac{1}{b} + \frac{1}{c} + \frac{1}{d} = 0.$$

Kol'ko z rovností

$$ab = cd,$$

$$ac = bd,$$

$$ad = bc$$

môže súčasne platiť?

(Michal Janík)

Riešenie:

Práve 3 z týchto rovností platia napríklad v prípade $(a, b, c, d) = (1, -1, 1, -1)$.

Práve 2 z týchto rovností platia napríklad v prípade $(a, b, c, d) = (1, -1, 2, -2)$.

Dokážeme, že menej rovností ako 2 platiť nemôže. Rozoberme prípady:

- Nech sú niektoré dve z čísel a, b, c, d opačné.

Vzhľadom na symetriu bez ujmy na všeobecnosti nech $a = -b$. Potom

$$(-b) + b + c + d = 0,$$

$$c = -d,$$

takže platí

$$ac = (-b)(-d) = bd$$

a

$$ad = (-b)d = b(-d) = bc,$$

a teda platia aspoň 2 z rovností.

- Nech nie sú žiadne dve z čísel a, b, c, d opačné.

Potom $a + b \neq 0$ a

$$\frac{a+b}{ab} = \frac{b+a}{ab} = \frac{1}{a} + \frac{1}{b} = -\left(\frac{1}{c} + \frac{1}{d}\right) = -\frac{d+c}{cd} = -\frac{c+d}{cd} = \frac{-(c+d)}{cd} = \frac{a+b}{cd},$$

takže

$$\frac{1}{ab} = \frac{1}{cd},$$
$$ab = cd.$$

Analogicky platia obe zvyšné rovnosti, takže platia všetky 3.

Môžu teda platiť 2 alebo 3 rovnosti.

Poznámka:

Ukážeme ďalšie dva spôsoby, ako dokázať, že niektoré dve z čísel a, b, c, d sú k sebe opačné, a teda že nastane prvý z rozoberaných prípadov:

- Z prvého vzťahu

$$d = -(a + b + c),$$

takže z druhého

$$\frac{1}{a} + \frac{1}{b} + \frac{1}{c} - \frac{1}{a+b+c} = 0,$$

$$\begin{aligned}
bc(a+b+c) + ca(a+b+c) + ab(a+b+c) - abc &= 0, \\
bc(a+b) + bc^2 + ca(a+b) + c^2a + ab(a+b) + abc - abc &= 0, \\
bc(a+b) + ca(a+b) + ab(a+b) + (c^2a + bc^2) &= 0, \\
bc(a+b) + ca(a+b) + ab(a+b) + c^2(a+b) &= 0, \\
(a+b)(bc + ca + ab + c^2) &= 0, \\
(a+b)(b+c)(c+a) &= 0,
\end{aligned}$$

takže niektoré dve z čísel a, b, c sú k sebe opačné.

- Z druhého vzťahu vynásobením nenulovým číslom $abcd$ dostávame

$$abc + bcd + cda + dab = 0.$$

Nech f je funkcia definovaná vzťahom

$$f(x) = (x-a)(x-b)(x-c)(x-d),$$

všetky jej korene sú teda a, b, c, d . Roznásobením zátvoriek na pravej strane (resp. použitím Viètových vzťahov) dostaneme

$$\begin{aligned}
f(x) &= x^4 - (a+b+c+d)x^3 + (ab+ac+ad+bc+bd+cd)x^2 - (abc+bcd+cda+dab)x + abcd \\
&= x^4 - 0x^3 + (ab+ac+ad+bc+bd+cd)x^2 - 0x + abcd = x^4 + (ab+ac+ad+bc+bd+cd)x^2 + abcd,
\end{aligned}$$

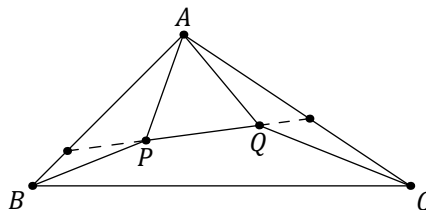
takže f je párna funkcia. Keďže má koreň a , musí mať aj koreň $-a$, a pretože $a \neq 0$, platí $-a \in \{b, c, d\}$, takže niektoré dve z čísel a, b, c, d sú k sebe opačné.

- 2 Nájdite najväčšie celé číslo n s nasledujúcou vlastnosťou: Kedykoľvek je v rovine daných päť navzájom rôznych bodov tak, že niektoré dva z nich ležia vo vnútri trojuholníka tvoreného zvyšnými tromi bodmi, je možné niektoré tri z týchto piatich bodov označiť X, Y, Z tak, že platí $n^\circ < |\angle XYZ| \leq 180^\circ$.

(Josef Tkadlec)

Riešenie:

Označme daných päť bodov A, B, C a P, Q tak, že P a Q ležia vo vnútri trojuholníka ABC , priamka PQ pretína strany AB a AC a neprechádza bodom A a bod P leží vnútri uhla BAQ :

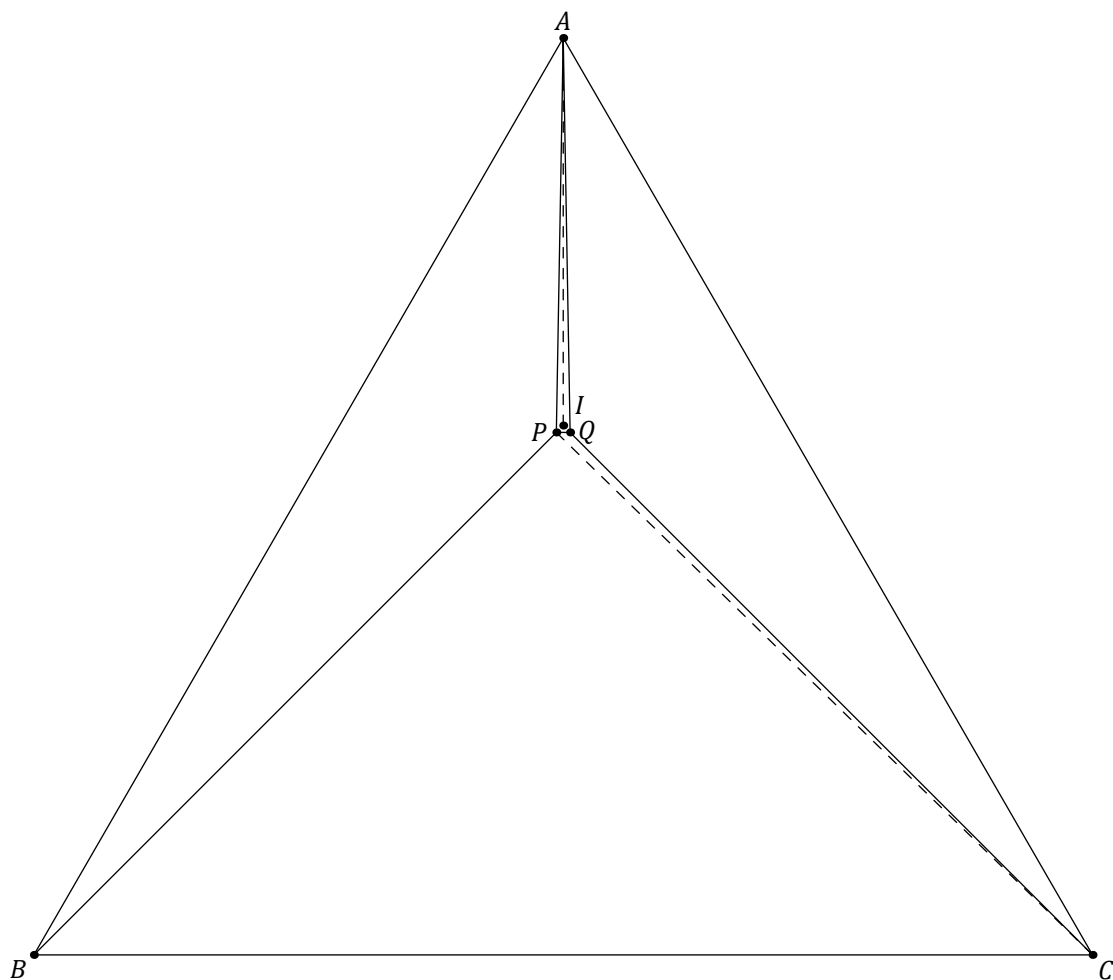

Potom možno trojuholník ABC rozdeliť na konvexný štvoruholník $BPQC$ a trojuholníky ABP, APQ, AQC . Preto platí

$$\begin{aligned}
|\angle BPA| + |\angle BPQ| + |\angle CQA| + |\angle CQP| &= (|\angle BPA| + |\angle BPQ|) + (|\angle CQA| + |\angle CQP|) \\
&= (360^\circ - |\angle APQ|) + (360^\circ - |\angle AQP|) = 720^\circ - (|\angle APQ| + |\angle AQP|) \\
&= 720^\circ - (180^\circ - |\angle PAQ|) = 540^\circ + |\angle PAQ| > 540^\circ = 4 \cdot 135^\circ,
\end{aligned}$$

takže jeden z uhlov BPA, BPQ, CQA, CQP je väčší než 135° .

Nájdeme päť bodov takých, že každý nimi určený konvexný uhol má veľkosť najviac 136° : Nech ABC je rovnostranný trojuholník a I jeho vnútorný bod taký, že BIC je pravouhlý rovnoramenný trojuholník s preponou BC . Na úsečkách BI a CI zvolíme body P , resp. Q také, že $|\angle PAI| = |\angle QAI| = 1^\circ$. Keďže P a Q sú súmerné podľa priamky AI , úsečka PQ je rovnobežná s BC , a teda PIQ je pravouhlý rovnoramenný trojuholník s preponou PQ .

Všetky uvažované uhly s vrcholmi A, B, C sú najviac 60° . Vzhľadom na súmernosť bodov P a Q a rovnako bodov B a C podľa priamky AI stačí postupne rozobrať uhly s vrcholom P :

- $|\angle APQ| = 90^\circ - |\angle PAI| = 90^\circ - 1^\circ = 89^\circ \leq 136^\circ$.
- $|\angle BPQ| = 180^\circ - |\angle IPQ| = 180^\circ - 45^\circ = 135^\circ \leq 136^\circ$.
- $|\angle CPQ| \leq |\angle BPQ| \leq 136^\circ$.
- $|\angle APB| = 360^\circ - |\angle APQ| - |\angle BPQ| = 360^\circ - 89^\circ - 135^\circ = 136^\circ$.
- $|\angle BPC| \leq |\angle BPQ| \leq 136^\circ$.
- $|\angle CPA| < |\angle CQA| = |\angle BPA| = 136^\circ$.

Hľadané číslo je teda 135.

Poznámka:

Tvrdenie úlohy súvisí s nasledujúcim problémom: Pre dané n , kde $n \geq 3$, a daný uhol α rozhodnite, či každá množina n bodov v rovine obsahuje tri body, ktoré určujú konvexný uhol veľkosti aspoň α .

V roku 1941 dokázal Szekeres (<https://www.jstor.org/stable/pdf/2371290.pdf>) nasledujúce tvrdenie: Ak $k \geq 2$ a $\varepsilon > 0$, tak v rovine existuje množina 2^k bodov takých, že všetky konvexné uhly nimi určené majú veľkosť najviac $(1 - 1/k) \cdot 180^\circ + \varepsilon$. Špeciálne v prípade $k = 4$ a $\varepsilon = 0,01^\circ$ teda existuje množina 2^4 čiže 16 bodov roviny takých, že každé tri z nich určujú konvexný uhol veľkosti najviac $135,01^\circ$.

V roku 1960 potom Erdős a Szekeres spoločne dokázali (https://combinatorica.hu/p_erdos/1960-09.pdf) nasledujúce tvrdenie: Ak $k \geq 3$, tak každá množina 2^k bodov v rovine určuje konvexný uhol veľkosti aspoň $(1 - 1/k) \cdot 180^\circ$. Špeciálne teda každá množina 16 bodov roviny určuje uhol veľkosti aspoň $(1 - 1/4) \cdot 180^\circ$ čiže 135° .

Pre všeobecný počet bodov je táto otázka stále otvorená.

- 3 Nech p je najväčšie prvočíslo deliace prirodzené číslo n , kde $n > 1$. Pre každú neprázdnu podmnožinu deliteľov čísla n napíšeme súčet jej prvkov. Predpokladajme, že sme takto napísali viac ako p čísel z množiny $\{1, 2, \dots, p+2\}$ a žiadne číslo z tejto množiny sme nenapísali viackrát. Dokážte, že žiadne číslo sme nenapísali viackrát.

(Zdeněk Pezlar)

Riešenie:

Nech n vyhovuje podmienkam, potom všetky čísla z $\{1, \dots, p+2\}$ až na najviac jedno sú napísané práve raz.

Označme $D(n)$ množinu deliteľov čísla n . Zrejme platí $1 \in D(n)$.

Ukážeme sporom, že n je párne. Nech n je nepárne, teda $2 \notin D(n)$ a $p \geq 3$. Keby platilo $3 \in D(n)$, tak by neboli napísané čísla 2 a 3, čo by bol spor. Takže platí $\{1, 3\} \subseteq D(n)$ a medzi napísanými číslami sú 1, 3 a $1+3$ čiže 4, nie však 2. Keby platilo $5 \in D(n)$, tak by neboli napísané čísla 2 a 5, čo by bol spor. Takže $\{1, 3, 5\} \subseteq D(n)$ a $p \geq 5$. Keby platilo $7 \in D(n)$, tak by neboli napísané čísla 2 a 7, čo by bol spor. Takže $\{1, 3, 5, 7\} \subseteq D(n)$ a $p \geq 7$. Číslo 8 je však potom napísané viackrát, a to ako $1+7$ a ako $3+5$, čo je hľadaný spor.

Označme k najväčšie prirodzené číslo také, že 2^k je deliteľom n , zrejme k je kladné. Rozoberme prípady:

- Nech $n = 2^k$.

Potom $p = 2$ a $D(n) = \{2^0, \dots, 2^k\}$. Vďaka jednoznačnosti zápisu v dvojkovej sústave sú súčty rôznych neprázdnych podmnožín množiny $D(n)$ práve všetky rôzne čísla od 1 po $2^{k+1} - 1$.

- Nech n je deliteľné aj nejakým nepárnym prvočíslom.

Označme q najmenšie z nich, potom $q \leq p$. Ukážeme sporom, že platí $q = 2^{k+1} + 1$. Rozoberme prípady:

- Ak $q \leq 2^{k+1} - 1$, tak číslo q bude napísané raz ako súčet vhodných mocnín 2 a raz ako súčet množiny $\{q\}$, čo je spor.
- Ak $q = 2^{k+1}$, tak q je párne, čo je spor.
- Ak $q \geq 2^{k+1} + 2$, tak medzi napísanými číslami chýbajú 2^{k+1} a $2^{k+1} + 1$, pričom $2^{k+1} + 1 \leq p+2$, čo je spor.

Vďaka podmnožinám deliteľov čísla 2^k je medzi napísanými číslami práve raz každé z čísel od 1 po $2^{k+1} - 1$ a tiež číslo $2^{k+1} + 1$ čiže q , ale číslo 2^{k+1} chýba. Pripočítaním q k súčtom všetkých neprázdnych podmnožín deliteľov čísla 2^k vyjadríme práve raz aj každé z čísel od $q+1$ čiže $2^{k+1} + 2$ do $q + (2^{k+1} - 1)$ čiže 2^{k+2} . Tým sme zohľadnili súčty všetkých podmnožín množiny $\{2^0, \dots, 2^k\} \cup \{q\}$ deliteľov čísla n .

Teraz ukážeme sporom, že číslo n nemá vo svojom rozklade žiadne iné nepárne prvočíсло rôzne od q : Nech r je najmenší nepárny prvočiniteľ n väčší ako q . Rozoberme prípady:

- Nech $r \leq 2^{k+2}$.

Potom je však už napísané číslo r napísané ešte raz ako súčet množiny $\{r\}$, čo je spor.

- Nech $r = 2^{k+2} + 1$.

Potom je číslo $2^{k+2} + 2$ čiže $r+1$ napísané aspoň dvakrát, a to ako súčet deliteľov r a 1 a ako deliteľ $2q$, keďže n je párne.

- Nech $r \geq 2^{k+2} + 2$.

Potom okrem čísla 2^{k+1} nie je napísané ani číslo $2^{k+2} + 1$ čiže $2q - 1$, lebo je väčšie ako súčet ľubovoľnej podmnožiny deliteľov $\{2^0, \dots, 2^k\} \cup \{q\}$ a súčasne je menšie ako ľubovoľný iný deliteľ čísla n . Keďže však $2q - 1 < r < p+2$, dostávame spor.

Platí teda $n = 2^k \cdot q^l$, kde q je prvočíсло, $l \geq 1$ a $q = 2^{k+1} + 1$. Všetky delitele n sú zrejme tvaru $2^i q^j$. Sčítajme všetkých deliteľov s pevným j :

$$q^j + 2q^j + \dots + 2^k q^j = (2^{k+1} - 1)q^j = (q - 2)q^j < q^{j+1}.$$

Súčet len niektorých z týchto deliteľov je preto v tvare $c_j \cdot q^j$, kde $c_j \in \{0, \dots, q-2\}$. Ak teda uvažíme ľubovoľné napísané číslo a jeho zápis v sústave so základom q , musí príspevok pri mocnine q^j vzniknúť ako súčet niektorých z deliteľov s q^j v prvočíselnom rozklade. Z koeficientu pri q^j , ktorý je najvyšší $q-2$, potom vďaka jednoznačnosti zápisu v dvojkovej sústave už jednoznačne vyplýva, ktoré z deliteľov $q^j, 2q^j, \dots, 2^k q^j$ sa v súčte vyskytli. Ku každému napísanému číslu tak môže prislúchať len jedna podmnožina $D(n)$.

Poznámka:

Z tohto vyplýva:

- Ak $n = 2^k$, tak napísané čísla sú 1, ..., $2^{k+1} - 1$.
- Ak $n = 2^k \cdot q^l$, kde $k, l \geq 1$, $q = 2^{k+1} + 1$ je prvočíсло, tak napísané čísla sú práve tie, ktoré sú pri vyjadrení v sústave o základe q najviac $(l+1)$ -ciferné a nikde neobsahujú cifru $q-1$.